

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2016. október 6. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott neve **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2015. november 30. napján kihirdetett **14.B.38/2015/51.** számú ítéletének vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét

m e g v á l t o z t a t j a:

vádlott neve I. rendű vádlottat az ellene adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (3) bekezdés] miatt emelt vád alól **felmenti.**

A számvitel rendje megsértésének vétségeként értékelt cselekményét **számvitel rendje megsértésének büntetteként** [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés b) pont] **minősíti.**

A börtönbüntetést **3 (három) év 6 (hat) hónapra**, a közügyektől eltiltást **4 (négy) évre**, a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltást **5 (öt) évre súlyosítja.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét **helybenhagyja** azzal, hogy a folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének jogszabályi alapja helyesen: 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés **1. és 2. fordulat**, (4) bekezdés.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság vádlott neve I. r. vádlottat folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés 1. és 2. fordulat], adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 1. fordulat], számvitel rendje megsértésének vétsége [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra, valamint gazdálkodó szervezetben betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól 3 évi eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy vádlott neve I. r. vádlott a börtönbüntetés legalább háromnegyed része letöltése után bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Az eljárás során lefoglalt bűnjelek iratokhoz történő csatolását rendelte el, és kötelezte vádlott neve I. r. vádlottat **II.r.vádlott neve** II. r. vádlottal egyetemlegesen 911.002.-Ft bűnügyi költség megfizetésére, és megállapította, hogy az első fokú eljárás során fennmaradt bűnügyi költségből 97.875.-Ft-ot az állam visel.

Az első fokú ítélet **II.r.vádlott neve** II. r. vádlott vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett.

A törvényszék ítélete ellen vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában ellenérdekű fellebbezések kerültek bejelentésre.

Az ügyész vádlott neve I. r. vádlott terhére súlyosítás érdekében, hosszabb tartamú szabadságvesztés, közügyektől eltiltás és foglalkozástól eltiltás kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

vádlott neve I. r. vádlott és védője egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést módosítva tartotta fenn. Észrevételezte, hogy az eljárási szabályok megsértésével került sor az eljárás többszöri felfüggesztésére. Indítványozta a tényállás kiegészítését vádlott neve I. r. vádlott ellen folyamatban lévő büntetőeljárások adataival és a 2007. és 2008. évben áfa adónemben okozott adóbevétel-kiesés együttes összegével.

Észrevételezte, hogy a törvényszék ítéletének indokolása hiányos a társasági adó vonatkozásában, hiszen elmulasztotta az 1996. évi LXXXI. törvény 6. § (1) bekezdésére történő hivatkozást, amely szerint a társasági adó alapja az adózás előtti nyereség. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy álláspontja szerint a becslés olyan mértékű bizonytalansági elemet tartalmaz, ami kétséggé teszi az adóbevétel-kiesés összegszerűségét, és figyelemmel a Szegedi Ítéltábla Bf.III.9/2015. számú ügyében kifejtettekre, büntetőeljárás során nincs helye becslési eljárásnak. Erre tekintettel a tényállás 1/b. pontjával összefüggésben annak megállapítását indítványozta, hogy az ... Kft. 2007. évi adózás előtti eredménye nem volt kétséget kizáró módon megállapítható, ebből következően az sem, hogy a társasági adó adónemben milyen összegű adóbevétel-kiesés keletkezett. Indítványozta, hogy az ítéltábla mellőzze az első fokú ítélet tényállásából a jogszabályokra történő hivatkozásokat és azokat utalja a jogi indokolásba.

Kifogásolta, hogy a törvényszék annak ellenére nem észlelte, hogy a cselekmény elkövetése idején már hatályba lépett 2008. január 1. napján az Általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény.

A számvitel rendjének megsértésével összefüggésben észrevételezte, hogy az 1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűncselekmény a 2012. január 1. napjától hatályos 2011. évi CL. törvény 17. §-a értelmében már nem minősül bűncselekménynek, hiszen ezen időponttól kezdődően a vagyoni helyzet áttekintésének, illetőleg ellenőrzésének megnehezítése már nem büntetendő, azonban az áttekintés vagy ellenőrzés megghiúsítása továbbra is bűncselekmény maradt. Erre figyelemmel álláspontja szerint a számvitel rendjének megsértése helyesen az 1978. évi IV. törvény 289. § (4) bekezdés b) pontja szerinti büntett.

Összességében az első fokú ítélet megváltoztatását, vádlott neve I. r. vádlottat a társasági adónemmel összefüggésben az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntettének vádja alóli felmentést indítványozta, figyelemmel arra, hogy nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és a számvitel rendje megsértése vétségeként értékelt cselekményt számvitel rendje megsértésének büntetteként [1978. évi IV. törvény 289. § (4) bekezdés b) pont] történő minősítésére, valamint az I. r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés, közügyektől eltiltás és gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltás tartamának súlyosítására, egyebekben pedig az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

vádlott neve I. r. vádlott védője a fellebbezés indokolásában a bejelentett fellebbezését módosítva azt elsődlegesen bizonyítottság hiányából történő felmentés, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, míg harmadlagosan hatályon kívül helyezés érdekében bejelentettként tartotta fenn.

A társasági adónem vonatkozásában a fellebbviteli főügyészség álláspontját elfogadva hivatkozott arra, hogy az első fokú eljárás során nem lehetett kétséget kizáró módon megállapítani az ... Kft. adózás előtti eredményét, így az adóhiány mértékét sem.

Az áfa adónemmel kapcsolatban előadta, hogy az ... Kft. valós gazdasági tevékenységet nem folytatott, valamennyi számla fiktív volt, mind a bevételi, mind a kiadási oldalon. vádlott neve I. r. vádlott a tevékenység folytatásához sem anyagi, sem tárgyi eszközökkel nem rendelkezett. Álláspontja szerint figyelemmel arra, hogy az Általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 55. § (1) bekezdése szerint az adófizetési kötelezettség a teljesítéssel jön létre, így csak abban az esetben terhel valamely céget áfa adónemben befizetési kötelezettség, ha tényállásszerűen megvalósul a gazdasági tevékenység. Kifejtette, hogy nem ellentmondásmentes az első fokú ítélet, hiszen amennyiben a teljes költségoldal fiktív, úgy az ... Kft. nyilvánvalóan értékesíteni sem tudott.

Véleménye szerint az első fokú ítélet megalapozatlan, hiszen az ... Kft. számláit befogadó azon cégek esetében, akikkel szemben a NAV nem folytatott vizsgálatot, nem lett kellő gondossággal tisztázva, hogy valós gazdasági cselekmények történtek-e. Összességében elsődlegesen vádlott neve I. r. vádlott felmentésére, másodlagosan a büntetés lényeges enyhítésére, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására, míg harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le eljárását.

Osztotta az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészségnek azon álláspontját, amely szerint eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság, amikor több alkalommal felfüggesztette az eljárását (illetőleg a felfüggesztés határidejét meghosszabbította) a különböző cégekkel szemben folytatott adóhatósági eljárásra figyelemmel.

A Be. 266. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bíróság az eljárást a 188. § (1) bekezdés a), b) és d)-g) pontjában meghatározott okból felfüggeszti. A Be. 188. § (1) bekezdés d) pontja akként rendelkezik, hogy az ügyész határozattal felfüggeszti a nyomozást, ha az eljárás lefolytatásához előzetes kérdésben hozott döntést kell beszerezni. Tekintettel arra, hogy a büntetőeljárás során a Be. 10. §-a alapján abban a kérdésben, hogy a terhelt követett-e el és milyen bűncselekményt, a bíróságot, az ügyészt, a nyomozó hatóságot nem köti a más eljárásban, így különösen a polgári eljárásban, a szabálysértési vagy a fegyelmi eljárásban hozott határozat, illetőleg az abban megállapított tényállás, ezért az ügyben eljáró bíróság joga és kötelezettsége a büntetőjogi felelősség kérdésének eldöntése érdekében a vád tárgyát képező lényeges releváns tényekre nézve - egészen kivételes eseteket kivéve - a bizonyítási eljárást lefolytatni. Ebben a körben a NAV-nak mint egy másik hatóságnak az eljárása és az eljárása során kialakult következtetése nem minősül olyan előzetes kérdésnek, amely az eljárásnak a Be. 188. § (1) bekezdés d) pontja alapján történő felfüggesztését megalapozza. Ugyanakkor megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy ezen eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem gyakorolt hatást.

A törvényszék a tényállás-felderítési feladatának eleget tett, és az áfa adónemre elkövetett cselekményt illetően széles körű, részletes bizonyítást vett fel, amelynek során vádlott neve I. r. vádlott különböző védekezéseiben előterjesztettekre is figyelemmel volt. A szükséges és lehetséges mélységben felvett bizonyítást követően indokolási kötelezettségének maximálisan eleget téve a beszerzett lényeges releváns bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, azokat egyesével és egymással összefüggésben is megvizsgálta. Ennek keretében számot adott arról, hogy vádlott neve I. r. vádlott az eljárás során több ízben megváltoztatott vallomásai közül miért csak a más bizonyítékokkal, így tanúvallomásokkal és okirati bizonyítékokkal alátámasztottakat vette figyelembe. Az e körben kifejtett indokai iratszerűek és logikusak voltak.

A társasági adónemmel összefüggésben az ügyész által indítványozott bizonyítást maradéktalanul felvette, így a nyomozás során kirendelt és a társasági adó adónem vonatkozásában véleményét mezőgazdasági szakértő bevonásával kialakító igazságügy könyv- és járulékszakértő véleményét a felvett bizonyítás során felmerült újabb adatokra tekintettel több alkalommal kiegészítette.

A másodfokú bíróság nem osztotta az ügyésznek azt az álláspontját, amely szerint a büntetőeljárásban a „becslésnek” elvi szinten nincs helye, hiszen tényekre alapítottan lehet további tényekre (pl. elkövetési értékre, gyógytartamra stb.) következtetni azzal, hogy az ennek során felmerülő bizonytalanságok értékelése során figyelemmel kell lenni a Be. 4. § (2) bekezdésében foglaltakra, azaz arra, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Ilyenkor a becslés, pontosabban következtetés eredményét a terhelt javára kell megállapítani. Ezren fajta „becslésnek” azonban minden esetben tényeken, bizonyítékokon kell alapulnia.

Osztotta azonban az ítéletábra az ügyészségnek azt az észrevételét, amely szerint az első fokú eljárás során nem állt rendelkezésre olyan tény, bizonyíték, amelyre alapítottan a szakértő megállapíthatta volna az ... Kft. adózás előtti eredményét. Az iratokból megállapíthatóan ugyanis a szakértői vélemény ebből a szempontból ellentmondásos, hiszen a szakvéleményben rögzítésre került az, hogy a számlákon szereplő tonnánkénti árak átlaga nem éri el az adott időszakban érvényes tőzsdei árat, így az adókötelezettség megállapítása során a tőzsdei árakból kiindulni nem lehet. Ennek ellenére a szakértői vélemény későbbi részében a szakértő a tőzsdei árak alapulvételével objektív adatok hiányában, különböző nyereségi kulcsokat vételezve állapította meg az ... Kft. adózás előtti eredményét a 2007. évre vonatkozóan.

Tekintettel arra, hogy a fentiekre figyelemmel a Be. 4. § (2) bekezdésében foglaltakra is tekintettel a bűnösség megállapítását nem alapozhatja meg olyan becslés, amely nem tényekből indul ki, a szakvélemény 2007. évi társasági adóra vonatkozó megállapítása jelen esetben figyelembe nem vehető. Mivel az eljárás során ezzel összefüggésben egyéb bizonyíték nem merült fel és ilyen jellegű bizonyítást az ügyész sem indítványozott, ezért a törvényszéknek nem róható fel, hogy a társasági adóval kapcsolatban nem folytatott le további bizonyítást.

A fentiekre és az iratok tartalmára figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, helyesbítette, illetve eltérő tényállást állapított meg (Be. 352. § (1) bekezdés a) és b) pont):

Az ítélet 9. oldalának utolsó bekezdés utolsó mondatát akként helyesbítette, hogy vádlott neve I. r. vádlottnak 2007. I. negyedévére vonatkozóan 9.682.000.-Ft áfát kellett volna bevallania fizetendő áfaként, szemben a ténylegesen bevallott 109.000.-Ft-tal, így ezzel 9.573.000.-Ft adóbevétel-kiesést okozott.

Az ítélet 15. oldalának 3. bekezdés utolsó mondatát helyesbítette akként, hogy a 2007. év II. negyedévére vonatkozóan 14.493.000.-Ft fizetendő áfát kellett volna bevallani, szemben a ténylegesen bevallott 381.000.-Ft-tal, ezáltal 14.112.000.-Ft adóbevétel-kiesést okozott.

Az ítélet 22. oldalának 2. bekezdése utolsó mondatát helyesbítette akként, hogy 2007. év III. negyedévére vonatkozóan vádlott neve I. r. vádlottnak 18.666.000.-Ft fizetendő áfát kellett volna bevallani, szemben a ténylegesen bevallott 250.000.-Ft-tal, így 18.416.000.-Ft adóbevétel-kiesést okozott.

Az ítélet 25. oldalán található táblázat 3. sorában hivatkozott a számlát helyesen a ... Kft. állította ki.

Az ítélet 29. oldalának 3. bekezdés utolsó mondatát akként helyesbítette, hogy 2007. év IV. negyedévére vonatkozóan vádlott neve I. r. vádlottnak 40.554.000.-Ft-ot kellett volna fizetendő adóként bevallania a ténylegesen bevallott 475.000.-Ft-tal szemben, így áfa adónemben 40.079.000.-Ft adóbevétel-kiesést okozott.

Az ítélet 30. oldalán található táblázat utolsó oszlopában írt időpontok helyesen bevallási határidők.

Az ítélet 32. oldalán a 2. tényállási pontot kiegészítette azzal, hogy vádlott neve I. r. vádlott az ... Kft. vonatkozásában 2007. és 2008. évek tekintetében általános forgalmi adó adónemben összesen 103.466.000.-Ft adóbevétel-kiesést okozott.

A tényállás 1/b. pontját illetően azt az - eltérő - tényállást állapította meg a törvényszék által megállapított tényállás helyett, hogy az eljárás során nem lehetett kétséget kizáró módon megállapítani azt, hogy vádlott neve I. r. vádlott által működtetett ... Kft.-nek 2007. évben milyen összegű adózás előtti eredménye keletkezett, így nem lehetett kétséget kizáró módon megállapítani azt sem, hogy az ... Kft.-nek 2007. évre vonatkozóan mennyi társasági adó befizetési kötelezettsége keletkezett.

A tényállás 32. oldalának 6. bekezdését akként helyesbítette, hogy vádlott neve I. r. vádlott a jogszabályokban meghatározott nyilvántartási bizonylatolási kötelezettségét megszegve az ... Kft. vagyoni helyzetének áttekintését hiúsította meg.

Mellőzte az ítélet tényállásából és a jogi indokolásba utalta a 30. oldal 2. és 3. bekezdésében, valamint a 32. oldal 2., 4. és 6. bekezdésében feltüntetett jogszabályi hivatkozásokat azzal, hogy mivel az Általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 2008. január 1. napjától hatályos, a tényállás 2. pontjában írt magatartásával vádlott neve I. r. vádlott már nem az Általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény rendelkezéseit sértette meg.

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel együtt a törvényszék megalapozott és hiánytalan tényállást állapított meg, amelyet az ítélet tábla a felülbírálat alapjául elfogadott.

Tekintettel arra, hogy a bizonyítékok értékelése, illetve az ezen alapuló meggyőződés kialakításával a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság joga és kötelezettsége [Be. 78. § (3) bekezdése], így a másodfokú bíróság nem mérlegelheti újra a bizonyítékokat, csupán azt kontrollálhatja, hogy a törvényszéknek a bizonyítékok mérlegelése során kifejtett indokai iratszerűek, illetőleg logikusak-e, s kiterjednek-e minden lényeges releváns bizonyíték számbavételére. Ezzel kapcsolatban az ítélet tábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletben iratszerű és logikus indokát adta

annak, hogy az általános forgalmi adó adónemre, illetőleg az ... Kft. valós gazdasági tevékenységére vonatkozó tényállást miért a tényállásban foglaltak szerint állapította meg, így a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és hatályon kívül helyezés, illetőleg felmentés érdekében bejelentett fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállás alapján túlnyomórészt okszerűen következtetett a törvényszék vádlott neve I. r. vádlott bűnösségére és az általa elkövetett cselekményeket túlnyomórészt a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a cselekmény elkövetésekor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 2. §-a alapján vizsgálta, hogy a cselekmény elkövetése, vagy elbírálása idején hatályos büntetőtörvény tartalmaz kedvezőbb rendelkezéseket a vádlottra nézve, azonban az ezzel kapcsolatos indokolása kiegészítésre szorult.

A törvényszék helyesen állapította meg, hogy az elbíráláskor hatályos büntetőtörvény vonatkozó büntetési tételei magasabbak. Nem vizsgálta azonban azt, hogy az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdése szerint a börtön fokozatú szabadságvesztésből a háromnegyed rész letöltését követően van lehetőség legkorábban feltételes szabadságra bocsátásra, míg a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének letöltését követő nap. Ugyanakkor a büntetési tételekben mutatkozó különbségre tekintettel még a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb szabályai mellett is helytálló az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az elbíráláskor hatályos büntetőtörvény összességében nem tartalmaz enyhébb rendelkezéseket.

Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően minősítette az áfa adónemre elkövetett adócsalás büntetést azzal, hogy a bűncselekmény jogszabályi alapja helyesen az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. és 2. fordulata és (4) bekezdése (nem pedig a (4) bekezdés 1. és 2. fordulata), ezért azt a másodfokú bíróság helyesbítette. Törvényes volt a magánokirat-hamisítás vétségének minősítése is.

Ugyanakkor a már kifejtettekre figyelemmel tévesen került sor Lencse László I. r. vádlott bűnösségének megállapítására a társasági adóval kapcsolatban elkövetett adócsalás büntetében, ezért a már hivatkozottakra figyelemmel a másodfokú bíróság vádlott neve I. r. vádlottat, tekintettel arra, hogy nem bizonyítható bűncselekmény elkövetése, a Be. 6. § (3) bekezdés b) pont 1. fordulata alapján felmentette az ellene adócsalás büntetése [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (3) bekezdés] miatt emelt vád alól.

A számvitel rendjének megsértésével kapcsolatban tévesen járt el a törvényszék a bűncselekmény minősítésének megállapításakor. A vádirat - és az azzal lényegében azonos tartalommal megállapított ítéleti tényállás - szerint ugyanis vádlott neve I. r. vádlott a számviteli szabályok megsértésével összefüggésben nem csupán megnehezítette az ... Kft. vagyoni helyzetének az áttekintését. E körben megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy téves az az ítéletben megjelenő álláspont, hogy vádlott neve I. r. vádlott az ... Kft. ellenőrzését is megghiúsította, hiszen a gazdasági társaságnak az adóhatóság általi ellenőrzése az ítéletből is megállapíthatóan nem hiúsult meg, az adóhatóság az ... Kft.-vel szemben az eljárást lefolytatta és vele szemben konkrét összegű adóhiányt is megállapított.

Ugyanakkor az irányadó vádirati és ítéleti tényállás szerint az ... Kft. által befogadott költség számlák jelentős része és a bevételi számlák túlnyomó része is fiktív volt, ezért vádlott neve

I. r. vádlott ezen magatartásával a gazdasági élet további szereplői számára ténylegesen megghiúsította az ... Kft. vagyoni helyzetének áttekintését. Ezért téves volt a cselekmény számvitel rendje megsértésének vétségként [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont] való vádirati és ítéleti minősítése is, amely a vagyon helyzet ellenőrzésének, áttekintésének csak a megnehezítésére utal.

Tekintettel arra, hogy a számviteli kötelezettség megszegésével valamely gazdasági társaság vagyoni helyzete áttekintésének megghiúsítása mind a cselekmény elkövetésekor, mind az elbíráláskor bűncselekménynek minősül, ezért az ítéltábla vádlott neve I. r. vádlott gazdálkodási köteleességeket és a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményét számvitel rendje megsértésének büntettként [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés b) pont] minősítette.

Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bírós a jogi indokolás körében elmulasztotta az Általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 56. §-ra, a Társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 6. § (1) bekezdésére és A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 12. §(1) bekezdésére és 165. § (1) bekezdésére történő hivatkozást, ezért azokat pótolta.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva az ítéltábla azokat az alábbiak szerint helyesbítette:

Mellőzte az enyhítő körülmények köréből a részbeni beismerő vallomást, hiszen csak a bűnösségre kiterjedő beismerő vallomás vehető enyhítő körülményként figyelembe, továbbá az alsó értékhatárhoz közelítő adóbevétel-csökkenést, mivel az irányadó tényállás szerint vádlott neve I. r. vádlott az áfa adónemben elkövetett adócsalás büntetett a minősítést megalapozó értékhatár alsó határának több mint kétszeresére követte el.

Az így helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel - még a társasági adó adónemmel kapcsolatos adócsalás büntette miatt emelt vád alóli felmentés mellett is - a másodfokú bíróság az állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy vádlott neve I. r. vádlottal szemben a büntetési célok eléréséhez végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, közügyektől eltiltás és foglalkozástól eltiltás - amelynek megnevezése helyesen: gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltás - szükséges. Ugyanakkor a kiszabott fő- és mellékbüntetések tartama, különösen a szabadságvesztés büntetés törvényi minimumban való megállapítása aránytalanul enyhe, az nem igazodik a vádlott neve I. r. vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyához, valamint az előéletében is megmutatkozó személyében rejlő társadalomra veszélyességhez.

Ezzel kapcsolatban megjegyzi az ítéltábla, hogy vádlott neve I. r. vádlottal szemben folyamatban lévő büntetőeljárások adataival a tényállást nem egészítette ki, mivel azoknak a bűnösségi körülmények között történő értékelése sértené az ártatlanság vélelmét.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla vádlott neve I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés, közügyektől eltiltás és gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltás tartamát egyaránt súlyosította a rendelkező részben írtak szerint.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék bár feltüntette ítéletében a közügyektől eltiltás jogszabályi alapját, érdemi indokát nem adta az alkalmazásának. Az ítéltábla ezt pótolva megállapította, hogy vádlott neve I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmények jellegére, tárgyi súlyára, az I. r. vádlott büntetett előélete miatt méltatlan arra, hogy részt vegyen a közügyek gyakorlásában.

Az elsőfokú bíróság bár helyesen alkalmazott foglalkozástól eltiltást vádlott neve I. r. vádlottal szemben, annak indokát, illetőleg jogszabályi alapját az ítéletben nem jelölte meg. Ezért a másodfokú bíróság az ezzel kapcsolatos jogi indokolást kiegészítette azzal, hogy mivel vádlott neve I. r. vádlott az ... Kft. ügyvezetőjeként követte el a bűncselekményeket, az 1978. évi IV. törvény 56. § (1) bekezdés b) pont és (2) bekezdése alapján került sor a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól való eltiltására, figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 57. § (1) bekezdésében foglaltakra is.

Az elsőfokú bíróságnak vádlott neve I. r. vádlott feltételes szabadságával, a bűnjelekkel, valamint a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezései törvényesek voltak.

A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság a felmentés érdekében bejelentett fellebbezést részben alaposnak, a súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezést alaposnak, míg az enyhítés, illetőleg hatályon kívül helyezés érdekében bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte és az elsőfokú bíróság ítéletének vádlott neve I. r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta. Egyebekben az ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az adócsalás büntette vonatkozásában a bűncselekmény megnevezését a már hivatkozottak szerint pontosította.

Az ítélet elleni fellebbezési jog a Be. 386. § (1) bekezdés c) pont 1. fordulatán alapul.

Szeged, 2016. október 6. napján

Dr. Mezölaki Erik s.k.
s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Halász Edina
a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

tisztviselő